

«Συνήθεια επικρατεῖ εἰς τὰ πλείοτερα μέρη, ὅπου ὅταν ἡ γυνὴ ἀποθάνῃ πρὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ ἄτεκνος οὖσα, χαρίζεται τῷ ἀνδρὶ ἓνα ὑποκάμισον καὶ σόβρακον καὶ τὸ λεγόμενον κραββατοστρώσι . . . τὴν δὲ ἐπίλοιπον προῖκα . . . νὰ ἀποδώσῃ . . . πρὸς τὸν . . . πενθερόν του».

755

1825. Προικοπαράδοσις, νοταρίου Πούλου, Ἀθηνῶν,
ἐν 297α, σ. 117-118.

«ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Μ. . . . ὅπου τὴν προικίζει ἡ μήτηρ αὐτῆς Κ. ἀπὸ τὸ πατρικὸ καὶ μητρικὸ προῖγμα, κατὰ τὸ ξωφύλλι ὅπου εἶχεν ζῶντας ὁ πατέρας της . . . καὶ διὰ νάκτι μετρητὰ γρόσια 150 . . . Τάσσει καὶ ὁ γαμβρός . . . διὰ προγαμιαίαν δωρεὰν γρόσια 101 . . .».

756

1825. Ἀπόφασις δικαστηρίου Μυκόνου, ἐκ δύο ἐπιστατῶν καὶ ἑξ
προυχόντων, ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου,
ἐν 44, σ. 392-393, ἀριθ. 393.

(Αἱ ἐν καιρῷ γάμου δωρεαὶ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα ἐπιστρέφονται μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικός.) «Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τοπικὴν συνήθειαν ὅσα ἐξοδεύει τις πρὸς οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας καὶ πραγμάτων τῆς γυναικός του δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τὰ ζητᾷ . . . Κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν πάντοτε, ὁ ἀνὴρ λαμβάνει καὶ διὰ κληρονομίαν μικρόν τι μέρος τῆς περιουσίας τῆς γυναικός του, ὡς πάντοτε βλέπομεν . . . Πλὴν ἡμεῖς . . . συγκαταβάσει χρώμενοι, ὡς μὴ ἔχων (ὁ ἀνὴρ) χρεῖαν τοῦ ἀναλογηθέντος μέρους ἐκ τῆς κληρονομίας ταύτης, ἀποφασίζομεν καὶ ἀφίνομεν τὸ ἀνήκον μέρος τῆς κληρονομίας ταύτης εἰς τὸν πατέρα τῆς μακαρίτισσας.

Ὁ δὲ περὶ κληρονομίας εἰς τοιαύτας περιστάσεις τοπικὸς νόμος μας, λέγομεν ὅτι εἶναι καὶ ἔσεται ὁ αὐτός, ἔχων πάντοτε τὸ κῆρος του . . .».

757

1825. Ἐγγραφὸν Ὑπουργοῦ τοῦ Δικαίου πρὸς ἡγούμενον Μ. Μεγ. Σπη-
λαίου, ὑπ' ἀριθ. 391,
ἐν 44, σ. 397, ὑπ' ἀριθ. 402.

« . . . τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος . . . μέχρι τελειοποιήσεώς του, ἐνομοδότησεν οἱ λαοὶ του νὰ δικάζωνται καὶ νὰ κυβερνῶνται κατὰ τοὺς Νόμους τῶν ἀειμνήστων Βυζαντινῶν Αυτοκρατόρων μας . . . Ἐκ τῶν περιστάσεων . . . στερεῖται . . . βιβλίων νομικῶν . . . Τὸ Ὑπουργεῖον . . . ἔμαθε . . . ὅτι . . . εὐρίσκονται εἰς τὸ . . . μοναστήριόν σας τὰ λεγόμενα Βασιλικά. Ὅθεν . . . σᾶς διατάττει διὰ τῆς παρούσης ὅτι τὰ νομικὰ αὐτὰ βιβλία, Βασιλικά, νὰ τὰ ἀποστείλετε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπόν σας . . .».

758

1825. Ἐγγραφὸν, ὑπ' ἀριθ. 475, Ὑπουργείου Θρησκείας πρὸς Ἐπαρχον
Ἀνδρου,

ἐν 44, σ. 398, ἀριθ. 404.

«... εἰ μὲν κατὰ τὴν ἀλλόκοτον συνήθειαν τῆς νήσου ταύτης, ὁ Δ.Μ. εἶχε τὴν δύναμιν καὶ ἐπροαιρεῖτο νὰ δόσῃ αὐτὰ τὰ γρόσια (εἰς προικοσύμφωνον τοῦ ἀδελφοῦ του) εἶχε καλῶς· ἐπειδὴ ὅμως, εἴτε εἶναι πτωχός, εἴτε δὲν ἔχει προαίρεσιν νὰ τὰ δόσῃ, εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, καθότι ἀπὸ τοὺς μερικοὺς νόμους εἶναι ἐπικρατέστεροι οἱ καθολικοὶ τοῦ Γένους νόμοι...».

759

1825. Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαίου πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, ἀριθ. 626, ἐν 44, σ. 412–413, ἀριθ. 433.

«... Ὁ Ἀρμενόπουλος διορίζει διὰ τοὺς χηρεύοντας χωρὶς παιδίων, νὰ γίνεταί τὸ πρᾶγμα των τρία μερίδια, νὰ πέσῃ τὸ ἐν ἡ ἡγεμονία, τὸ ἄλλο ἡ ἐκκλησία διὰ μνημόσυνα καὶ τὸ ἕτερον τὸ ζῶν μέρος... τὸ ὑπουργεῖον ἀγνοεῖ ἂν καὶ ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ δεχθῇ (αὐτὴν τὴν βᾶσιν), διότι στοχάζεται νὰ μὴν εἶναι διόλου ἀνεκτὴ ἡ τοιαύτη Νεαρά, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὁ αἰὼν ἐκεῖνος ἦτο ἀνομοιότατος μὲ τὸν παρόντα. Ἄν δόσῃ τὸ γ' μέρος τῆς γυναικός, ἔπεται νὰ δόσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἡγεμονίας, καὶ οὕτω νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος ὁ Νόμος ἐκεῖνος, εἰ δὲ διὰ τὴν ἡγεμονίαν εἰσέτι οὐδὲν ἐγίνη, ὁ Νόμος πίπτει καὶ ἀκυροῦται... Παρατηρεῖ εἰς τὸν § Η' τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου, ὅτι ἄχρη τῆς κοινοποιήσεως τῶν... ἰσχύουσιν οἱ Νόμοι τῶν ἡμετέρων Αὐτοκρατόρων κλπ... Αὐτοὺς ὅμως τοὺς Νόμους τὸ ὑπουργεῖον, μὲ ὅλας τὰς ἀκριβεῖς ἐξιχνιάσεις, δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοὺς ἐπιτύχῃ ἀκόμη, ὅθεν, καὶ διαφορετικὰ ἂν διορίζουν, ἀγνοεῖ...».

760

1825. Προίκις καὶ διανομὴ κληρ. περιουσίας, νοταρίου Ἀθηνῶν Πούλου, ἐν 297α, σ. 144–145.

«ἐπαρρησιάζθη ἐδῶ ἡ Φ.Κ., ἡ ὁποία ἔχοντας δύο θυγατέρας νόμῳ ἡλικίας, Κ. καὶ Μ., ἐβουλήθη νὰ τῆς προίκῃ ζῶντας ἀπὸ πατρικά τους καὶ ἐδικά της, διὰ νὰ μὴν ἔχουν ἐνόχλησιν, πεθαίνοντας αὐτή, ἀπὸ τὴν ὑπανδρεμένην ἀδελφήν τους Μαρίαν, τὴν ὁποίαν ἐπροίκισεν ζῶντας ὁ πατέρας. Ἐγραψε λοιπὸν εἰς τὸ προικοσύμφωνον τῆς Κ. ... Ἀφίνει δὲ καὶ εἰς τὴν ἄλλην Μ. ...».

761

1825. Προικοπαράδοσις νοταρίου Πούλου, Ἀθηνῶν, ἐν 297α, σ. 146–147.

«ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Ν.Α., ἐρχομένης εἰς γάμον μετὰ τοῦ Π.Σ., τὴν ὁποίαν παραδίδουσιν οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ ὁ ἀδελφός της Ν. ... καὶ μετρητὰ διδόμενα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν της Ν. γρόσια 1000. Τάσσει καὶ ὁ νυμφίος χάρι προγάμου δωρεᾶς γρόσια 1500 ...».

762

1825. Δωρεὰ μετὰξὺ συζύγων, ἐν Ἀθηναίς,

